

Domnul este Bun cu Noi

Text biblic: Psalm 103:1-14

Versetul de aur

Domnul face dreptate și judecată tuturor celor asupriți.

Psalm 103:6

Introducere

Cartea Psalmilor este adesea descrisă drept „imnul Israelului antic”. Ca și imnurile de astăzi, cartea Psalmilor include contribuții ale diferiților autori și acoperă o perioadă largă de timp. Cel mai vechi psalm este al lui Moise (Ps 90) și cel puțin un psalm este scris din locul captivității poporului lui Dumnezeu în Babilon (Ps137). Aceste cărți sunt scrise pe o perioadă de aproape 900 de ani.

Aproximativ jumătate din psalmi sunt atribuiți regelui David. Pasajul de astăzi face parte dintre acești Psalmi. În timp ce unii psalmi includ o dedicație specifică (Ps 51.), Psalmul 103 nu are o astfel de dedicație ci precizează doar asocierea Psalmului cu David, care a domnit în jurul anilor 1010–970 î.Hr.

Psalmii sunt împărțiți în cinci sub-cărți, diviziunile lor fiind Psalmii 1–41; 42–72; 73–89; 90–106 și 107–150. Psalmul 103 este situat în al patrulea dintre cei cinci.

* Psalmii 90–100 vorbesc despre rolul lui Dumnezeu ca rege al universului și despre rolul Israelului antic în anunțarea și celebrarea domniei sale (exemple: 93:1; 95:3; 96:6, 10; 97:1; 99:1).

* Psalmii 101–106 vorbesc despre responsabilitățile poporului în diferite ocazii și spun povestea lui Israel în moduri care provoacă mulțumirea lor. Psalmii 103 (textul de astăzi) și 104 se încadrează în această grupare, deoarece încurajează cititorii să continue să fie o comunitate care laudă pe Dumnezeu.

Contextul lecției

I. Chemarea la Închinare (Psalm 103:1-5)

A. Cum să facem închinarea (v 1-2)

Lauda și închinarea noastră, sunt aduse lui Dumnezeu pentru bunătatea pe care și-a arătat-o față de noi. Această binecuvântare, sau laudă adusă la adresa lui Dumnezeu trebuie făcută din toată inima, lăsându-ne conduși de Duhul Sfânt.

B. De ce trebuie să ne închinăm Lui? (v 3-5)

Psalmistul începe prin a vorbi despre deplinătatea lucrărilor lui Dumnezeu față de omenire, atât în problemele spiritului (păcate) cât și problemele trupești (boli). Această combinație nu susține neapărat că păcatul provoacă boală (sau invers). [Dumnezeu ca vindecător este o temă majoră în Psalmi (Ps: 6:2; 30:2; 107:20; 147:3)]. De asemenea mulțumirile trebuie să fie aduse pentru purtarea Sa de grijă atunci când puterile scad.

II. Recunoașterea Harului Divin (Psalm 103:6-14)

A. Fapte care trebuie luate în considerare (v 6-10)

Înșiruirea faptelor bune pe care le face Dumnezeu este prezentată în aceste versete.

Conceptele caracteristice de neprihănire și dreptate sunt strâns legate, cuplate așa cum vedem aici de aproximativ 50 de ori în Vechiul Testament (Ps 33:5; Isaia 5:16; Ieremia 9:24).

Dumnezeu dorește ca felul în care El îi sprijină pe toți cei asupriți să fie un ghid al modului în care Israelii trebuiau să facă acest lucru pentru semenilor lor (Ps 106:3; Isaia 5:7; Ieremia 22:3). Această așteptare nu este mai puțin importantă nici în Noul Testament (Ioan 16:8;

Fapte 24:25).

Până acum sa prezentat ceea ce a făcut Dumnezeu pentru psalmist, acum este prezentat ceea ce a făcut El de la începutul poporului Israel prin Moise. El a arătat că este neschimbător și a dat legile de pe muntele Sinai, care urmau să ghideze viețile Israelitilor răscumpărați. Faptul că El este cu totul sfânt cere ca păcatul să fie pedepsit; faptul că el este iubire are ca rezultat o întârziere a pedepsei, astfel încât păcătoșii au timp să se pocăiască (2 Petru 3). În plus, bunătatea nemeritată a lui Dumnezeu îndrumă lumea către pocăință (Rom 2:4).

B. Analogii la care să ne gândim (v. 11-14)

Dumnezeu ne arată genul de milă plină de compasiune pe care o face un părinte bun unui copil. Părinții educă, corectează, ghidează și încurajează cu blândețe. Imaginea lui Dumnezeu ca tată apare și în Tora (Deut1:30-31; Prov 3:11–12, Maleahi 3:17-18) și în NT (2 Cor 6:18). Aceste texte menționează paternitatea lui Dumnezeu ca o modalitate de a chema oamenii să-și reconsidere direcția vieții. În Psalmul 103, totuși, accentul este ușor diferit. Amintește că Dumnezeu lucrează ca părinte, aceasta ar trebui să mângâie cititorul în vremuri de suferință (Gal 3:26-4:7).

Cuvântul ebraic tradus „din ce suntem făcuți” apare de nouă ori în VT (Gen 6:5; 8:21; Deut 31:21; 1 Cr 28:9; 29:18; Isaia 26:3; 29: 16; și Habacuc 2:18). În șase dintre aceste pasaje, se vorbește despre starea de spirit a unei persoane; în două pasaje, ideea este că este vorba de ființa unei persoane.

Mai mult, mila lui Dumnezeu reflectă conștientizarea limitelor noastre. Faptul că corpurile noastre se transformă în țânțari, rezultă din durata noastră limitată de viață.

CONCLUZII

Psalmul 103 prezintă faptul că Dumnezeu ne cunoaște. Și datorită acestei cunoștințe, El are compasiune față de noi. Această cauză și efect poate fi surprinzătoare, deoarece cunoașterea limitărilor altor persoane poate duce la înstrăinare, furie, dezamăgire sau chiar ură. Aceste consecințe negative sunt din cauza devotamentului nostru limitat de putere și curaj și capacitatea de a iubi. Contrastul dintre consecințele cunoașterii noastre și consecințele cunoașterii lui Dumnezeu este foarte mare.

Lucrul uimitor este că mila lui Dumnezeu creează spațiul în care ne putem cunoaște pe noi înșine, unii pe alții și chiar pe Dumnezeu. În Psalmul 103, acest angajament față de cunoașterea milostivă apare în referirea sa la istorisirea episodului cu vițel de aur din Exodul 32–34. Acolo, atât Dumnezeu, cât și Moise știu că israeliții sunt un popor încăpățânat și păcătos.

Psalmul 103 și textele apropiate indică o abordare diferită a vieții de credință decât o auzim uneori. Aceste texte anticipează că viața va fi plină de semne ale milei lui Dumnezeu. Cum pot vedea alții astfel de semne în tine?

Ce trebuie să memorăm: Așteaptă-te la semne ale milei lui Dumnezeu.